

Анголенко В'ячеслав Володимирович

Стислий опис творчості

Від шкільної партії В'ячеслав закоханий в українську поезію, а потім і сам став писати.

"Його вірші не писалися для демонстрації свого вміння або з метою вразити когось. Їх диктувала одна тільки глибока душевна потреба... Від перших рядків вони приваблюють пружним ритмом, добірною мовою, глибиною настрою...

Ваговитість і неминучість віршованих рядків впливали з напружених, часом болісних переживань і роздумів людини, надзвичайно чутливої до краси й до несправедливості, до гармонійного світу природи й до дисгармонії сліпої жорстокої поведінки людей. Художність натури молодого автора сумніву не викликає...", — так написав про молодого красноградського поета у літературному журналі "Березіль" літературний критик Спілки письменників України Володимир Брюгген. Високу оцінку збірці віршів Анголенка дав український поет Іван Драч.

Молитва

*Я молюсь на цей вечір,
На тихе його, ідилічне,
І на приспане сонцем,
Вколисане вітром лице.
Я молюся так гречно
І благаю, благаю про вічне:
Про дітей і про вечір,
Про тебе й про вечір оцей.
Це ж я щойно осліп,
Я від щастя осліп, бо солоний,
Як сльоза, сліпий дощ
Надвечір'я розраяв сухе,
Я молюся про хліб,
Про бабусю мою на ослоні,
І про вечір молюсь,
І про добре молюсь і лихе.
І нехай цю мою,
Цю молитву мою безсловесну
Ткаля-ніч загортає
У чорну свою пелену —
Я молюсь на цей вечір,
А він поряд сидить — не шелесне
— Вже заснув, вже заснув, вже засну...*